

شبیه‌سازی فرسایش و رسوب ناشی از زمین‌لغزش‌ها با استفاده از مدل GeoWEPP (مطالعه موردی: حوضه گرمچای میانه)

جمشید یاراحمدی^{*} – دانشجوی دکترای تخصصی رشته ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز
شهرام روستایی – استاد گروه جغرافیای طبیعی، دانشگاه تبریز

پذیرش مقاله: ۱۳۹۲/۰۱/۲۰ تأیید نهایی: ۱۳۹۲/۰۵/۱۲

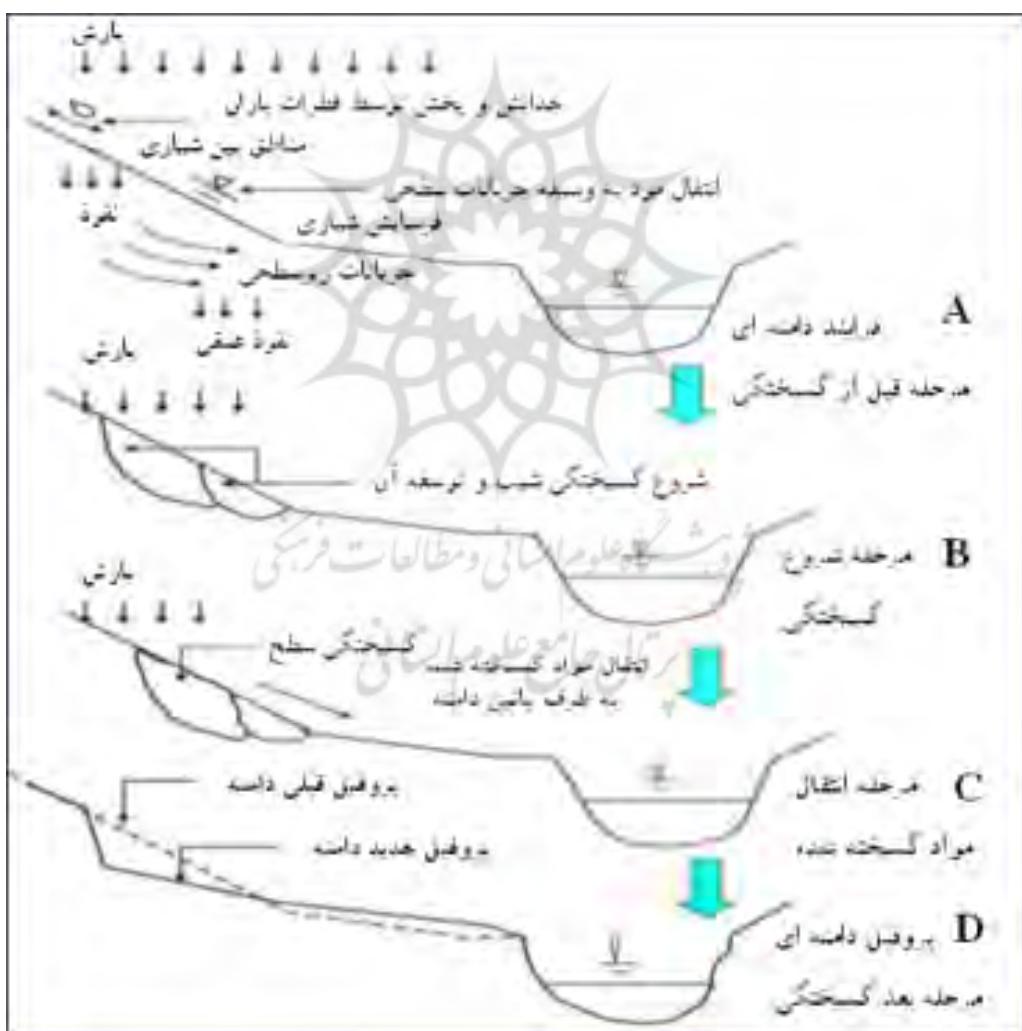
چکیده

فرسایش آبی و زمین‌لغزش‌ها، هر دو از منابع اصلی تولید رسوب در حوضه‌های آبخیز هستند، ولی تا کنون مدل جامعی برای تعیین سهم حركات توده‌ای در بار رسوبی حوضه‌هایی که در آن زمین‌لغزش‌های زیادی اتفاق افتاده، ارائه نشده است. پژوهش پیش رو با این فرض انجام گرفته است که عوامل مؤثر در فرسایش‌پذیری و افزایش بار رسوبی حوضه‌ها، تأثیر مشابهی در ایجاد و تشدید حركات توده‌ای زمین داشته و توان تولید رسوب در دامنه‌های ناپایدار همبستگی معناداری با سطوح گسیختگی دارد. با توجه به اینکه همیشه تمامی مواد جایه‌جا شده لغزشی، امکان انتقال به داخل شبکه زهکشی را نداشته و در اغلب موارد، بخشی از آن در سطح دامنه‌ها همچنان باقی خواهد ماند. در این پژوهش، از مدل فرایندی WEPP در محیط نرم‌افزاری ArcGIS با عنوان GeoWEPP، برای شبیه‌سازی مقادیر رسوب و تنشیست متاثر از موقعیت زمین‌لغزش‌ها در حوضه گرمچای میانه استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان داد که بار رسوبی سطوح ناپایدار دامنه‌ای در ارتباط با مورفولوژی دامنه و مدیریت حاکم بر آن در قالب کاربری زمین و اقلیم منطقه متغیر بوده و مدل یاد شده به خوبی قادر به شبیه‌سازی مقادیر رسوب و تنشیست در ارتباط با عوامل تأثیرگذار بر آن بوده است. قابلیت مدل یاد شده در این زمینه، پیش از این در مطالعات مشابه دیگری ثابت شده است. از آنجاکه در حوضه آبخیز گرمچای اطلاعات رسوب اندازه‌گیری شده موجود نبود، لذا نتایج شبیه‌سازی مدل فقط از طریق انطباق مناطق بحرانی رسوب با سطوح لغزشی مشاهده‌ای، به صورت کیفی ارزیابی شده است. رابطه بین مناطق لغزشی با بار رسوبی، از طریق ارائه مدل رگرسیونی دو متغیره برسی شد. نتایج آن وجود رابطه معناداری با ضریب تبیین ۷۱/۰ درصد را نشان داد که این رقم معیار مناسبی از موفقیت مدل یاد شده است و نشان می‌دهد که می‌توان از این مدل در برآورد بار رسوبی مناطق لغزشی حوضه‌های فاقد آمار رسوب استفاده کرد.

کلیدواژه‌ها: حوضه گرمچای، رسوب، زمین‌لغزش، فرسایش، مدل WEPP.

مقدمه

فرسایش آبی خاک و زمین‌لغزش‌ها، از منابع اصلی تأمین رسواب در حوضه‌های کوهستانی پرشیب به‌شمار می‌روند (بنداء، حسن، چارچ و می، ۲۰۰۵؛ کوراپ، ساوینسی و دیویس، ۲۰۰۴). منشاً این رسوبات در مراحل قبل از گسیختگی دامنه‌ای، عمدتاً فرسایش آبی بوده و در هنگام گسیختگی نیز، وقوع زمین‌لغزش و جریان‌های واریزه‌ای است. این عوامل در کنار فرسایش آبی می‌توانند منشأ تولید رسواب در مرحله بعد از گسیختگی نیز به‌شمار روند. گسیختگی دامنه‌ای و انتقال ذرات خاک دلالت بر دو چیز دارند: اول، وقوع زمین‌لغزش‌ها ممکن است به‌طور معناداری با رسوابی جریان‌های سطحی نزدیک زخمه لغزش را افزایش دهند؛ دوم، فرایندهای گسیختگی و توزیع مکانی مجدد خاک در سطح دامنه، منجر به تغییر شیب محلی دامنه شده که این تغییر پروفیل سطحی به نوبه خود به فرسایش بعدی دامنه می‌انجامد (شکل ۱).

شکل ۱. مراحل مختلف انتقال رسواب در سطح دامنه؛ A) شروع جریان‌های سطحی آب و فرسایش خاک؛ B) شروع گسیختگی دامنه و توسعه آن؛ C) انتقال مواد گسیخته شده؛ D) تغییر در پروفیل طولی دامنه در اثر وقوع زمین‌لغزش (نقل از آچاریا، ۲۰۱۱).

مطالعات زیادی در ارتباط با شناخت اساسی سازوکار و شرایطی که سبب فرایندهای فرسایش و رسوب و همچنین زمین‌لغزش می‌شوند، صورت گرفته است. قسمت عمده این مطالعات یا در شرایط کنترل شده آزمایشگاهی بوده، یا از طریق مطالعات میدانی انجام گرفته است. با توجه به اینکه زمین‌لغزش‌ها سهم عمده‌ای در تأمین رسوب در حوزه‌های آبخیز دارند، بنابراین قسمت قابل ملاحظه‌ای از مطالعات پیشین در این زمینه، صرف شناخت سازوکار وقوع و رفتار بعدی زمین‌لغزش‌ها و میزان رسوب حاصل از وقوع آنها در شرایط کنترل شده آزمایشگاهی شده است (ایورسون و همکاران، ۲۰۰۰؛ وانگ و ساسا، ۲۰۰۳؛ لاویرنکو، ساسا و فوکوکا، ۲۰۰۶؛ اولیوارس و دامیانو، ۲۰۰۷)

با وجود این، تعداد نسبتاً اندکی از مطالعات انجام یافته توانسته‌اند به طور کامل و دقیق، فرایندهای واقعی شروع گسیختگی دامنه‌ای و مراحل توسعه آن را تشریح کنند. ناپایداری دامنه‌ای، توسعه و توزیع مکانی آن، می‌تواند تأثیر مستقیم در میزان رسوب منطقه، در حین مراحل وقوع ناپایداری دامنه‌ای و بعد از آن داشته باشد. به همین دلیل ضروری است تا مطالعات کافی در زمینه شناخت دقیق ارتباط بین سازوکار ناپایداری کننده دامنه و تأثیر آن در میزان رسوب تحويلی به شبکه هیدروگرافی صورت گیرد.

تا کنون تلاش‌هایی در راستای کمی‌سازی تأثیر رسوبات ناشی از زمین‌لغزش‌ها و مقایسه آن با مقادیر رسوب سالانه به عمل آمده است. مقادیر بار رسوبی ناشی از وقوع زمین‌لغزش‌ها، بستگی به این دارد که چه مقدار از مواد لغزش‌یافته توانسته باشد به شبکه هیدروگرافی انتقال یابد. برداشت عمومی بر این است که اگر مواد لغزش‌یافته در قالب جریان‌های واریزهای و در ترکیب با مقدار زیاد آب باشد، می‌تواند مسافت زیادی را طی کرده و به صورت مستقیم وارد شبکه جریان‌های سطحی منطقه شود. همین فرایند، موجب افزایش قابل ملاحظه بار رسوبی رودخانه‌های منطقه خواهد شد (کرومیناس، ۲۰۰۱؛ ایورسون، راید و لاهاوسن، ۱۹۹۷؛ هانتر و فیل، ۲۰۰۳؛ مالت، لایگل، ریمایتر و مایکوایر، ۲۰۰۵)، اما در اغلب موارد، همه رسوبات حاصل از زمین‌لغزش‌ها نمی‌توانند وارد سیستم زهکشی منطقه شوند و مقداری از آن همچنان در سطح دامنه‌ها باقی خواهند ماند (جانسون، اسوانتون و مک‌گی، ۲۰۰۰؛ سورج، دینس مور، مک‌آردل و مولنار، ۲۰۰۶؛ شواب، رایک زاپ، اشنایدر، لینیگر و شولینگر، ۲۰۰۸). به بیان دیگر، زمانی رسوبات ناشی از زمین‌لغزش‌ها وارد شبکه هیدروگرافی شده و موجب افزایش بار رسوبی خواهند شد که مناطق لغزشی در مجاورت شبکه زهکشی واقع شده باشند و از سوی دیگر، فرایند فرسایش آبی نیز در سطح مناطق لغزشی به صورت فعل حضور داشته باشد. در این زمینه، برخی معیارها مانند، ویژگی‌های هیدرولوژیکی خاک، موبلولوژی دامنه و... می‌توانند میزان جابه‌جایی و انتقال مواد لغزش‌یافته را به داخل شبکه زهکشی کنترل کنند. متاسفانه، هنوز سهم هیچ کدام از این عوامل در میزان بار رسوبی به خوبی تعیین نشده است.

معمولًاً پایش فرسایش خاک، زمین‌لغزش‌ها و همچنین میزان جابه‌جایی مواد ناشی از این فرایندها، می‌تواند یک فعالیت پُرهزینه، سخت و زمان‌بر باشد. بنابراین، محاسبه پتانسیل فرسایش خاک، وقوع زمین‌لغزش‌ها و همچنین تأثیر آنها در میزان بار رسوبی، می‌تواند از طریق مدل‌سازی انجام شود. برای مطالعه توأم این دو فرایند، بایستی مدل

یکپارچهای^۱ توسعه یابد که هر دو هدف وقوع زمین‌لغزش و فرسایش خاک را شامل شده و قادر به برآورد بار رسویی در سطح دامنه باشد. متأسفانه، تا به حال فعالیت‌های علمی نسبتاً اندکی در زمینه توسعه مدل یکپارچه زمین‌لغزش و فرسایش خاک ناشی از وقوع آن صورت گرفته است (بورتون و باسورست، ۱۹۹۸؛ باویلو و سیسنووس، ۲۰۱۰). امروزه، تعیین بار رسویی حوضه‌ها برای استفاده در طرح‌های توسعه عمرانی - اقتصادی یک ضرورت است. در بین عوامل تأثیرگذار در فرسایش و رسوی، نقش پدیده‌هایی چون حرکات توده‌ای آشکار بوده، ولی تا به حال توجهی چندانی به آن نشده است. تا کنون تلاش‌های اندکی در راستای کمی‌سازی تأثیر رسوبات ناشی از زمین‌لغزش‌ها به عمل آمده است، ولی واقعیت امر این است که معمولاً سیستم رسوی دهی یک حوضه بسیار پیچیده و در عین حال دارای تغییرپذیری زمانی و مکانی است و همچنان به منزله یک چالش بزرگ پیش روی محققان در این زمینه باقی مانده است (هسو، ون، چن و چای، ۲۰۱۲).

این پژوهش با هدف بررسی توزیع مکانی فرسایش و محاسبه بار رسوی سطوح ناپایدار دامنه‌ای در حوضه گرمچای میانه صورت گرفته است. پژوهش پیش رو به دنبال آزمون این فرضیه است که چه مقدار از رسوبات حاصل از گسیختگی دامنه‌ای وارد سیستم زهکشی شده و چه قسمتی از آن در سطح دامنه باقی مانده است. به همین دلیل از مدل فرایندی WEPP^۲ استفاده شده است. مدل یادشده تنها مدل موجود با قابلیت شبیه‌سازی فرسایش، رسوی و تهشیینی، در قالب واحد کاری دامنه شبیب است که در نرم‌افزار ArcGIS در برنامه GeoWEPP، در مقیاس حوضه‌ای نیز قابلیت اجرا دارد.

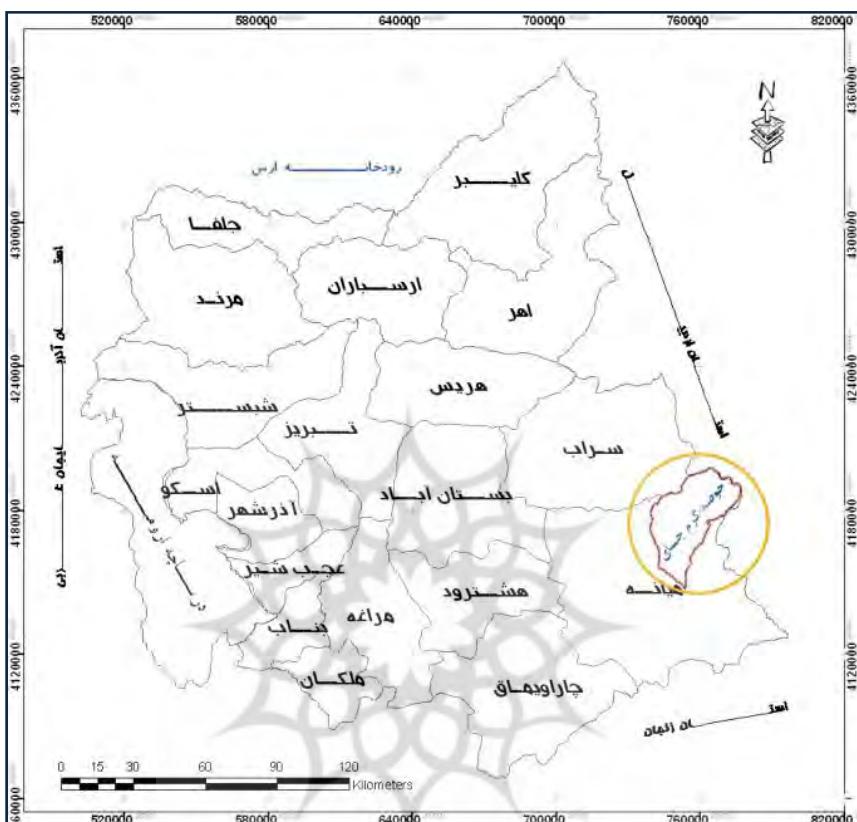
منطقه مورد مطالعه

از نظر تقسیمات سیاسی، منطقه مورد مطالعه در استان آذربایجان شرقی و در فاصله ۴۰ کیلومتری شمال شرقی شهرستان میانه و در منتهی‌الیه شرقی ارتفاعات بزقوش قرار گرفته است. این منطقه از نظر جغرافیایی بین طول‌های جغرافیایی ۴۷ درجه و ۴۲ دقیقه و ۵۶ ثانیه تا ۴۸ درجه و ۸ دقیقه و ۲۵ ثانیه شرقی و ۳۷ درجه و ۲۵ دقیقه و ۲۴ ثانیه تا ۳۷ درجه و ۵۴ دقیقه و ۴۰ ثانیه عرض شمالی قرار گرفته است (شکل ۲). بلندترین نقطه ارتفاعی منطقه ۳۰۶۹ متر و پست‌ترین آن ۱۰۴۳ متر است. مهم‌ترین شبکه زهکشی منطقه، رودخانه گرمچای بوده که با جهت شمالی - جنوبی از ارتفاعات جنوبی بزقوش سرچشمه گرفته و در مناطق پست شمال شرق میانه، پس از طی ۴۰ کیلومتر به رودخانه قزل اوزن می‌پیوندد. منطقه مورد مطالعه عمداً کوهستانی بوده؛ به‌طوری که ۵۲ درصد مساحت منطقه را شبکه ارتفاعات جنوبی تشکیل می‌دهد. براساس آمار بلندمدت ایستگاه هواشناسی میانه (۱۳۶۶-۹۰)، میانگین بارش سالانه آن ۱۶۴۵ میلی‌متر و متوسط دما ۱۳/۵ درجه سانتی‌گراد ثبت شده است. براساس نقشه‌های ۱:۱۰۰۰۰۰ زمین‌شناسی کشور، ۲۸۰ سازندهای الیگومیوسن و میوسن، بیشترین گسترش را در منطقه داشته که از نظر لیتولوژیکی مربوط به سنگ‌های ریولیت، تراکیت (۲۳ درصد) و گنگلومرا و مارن و ماسه‌سنگ (۱۳ درصد) هستند. حوضه آبخیز گرمچای به‌دلیل ویژگی‌های زمین‌شناسی و توبوگرافی آن، از جمله مناطقی است که در آن زمین‌لغزش‌ها از گسترش بالایی برخوردارند؛ به‌طوری که

1. Integrated model

2. Water Erosion Prediction Project (WEPP)

مطالعه پهنه‌بندی خطر زمین لغزش‌ها نشان می‌دهد حدود ۲۵ درصد حوضه گرمچای از نظر ریسک خطر زمین لغزش در کلاس زیاد تا خیلی زیاد قرار گرفته است (فتحی، ۱۳۹۰).

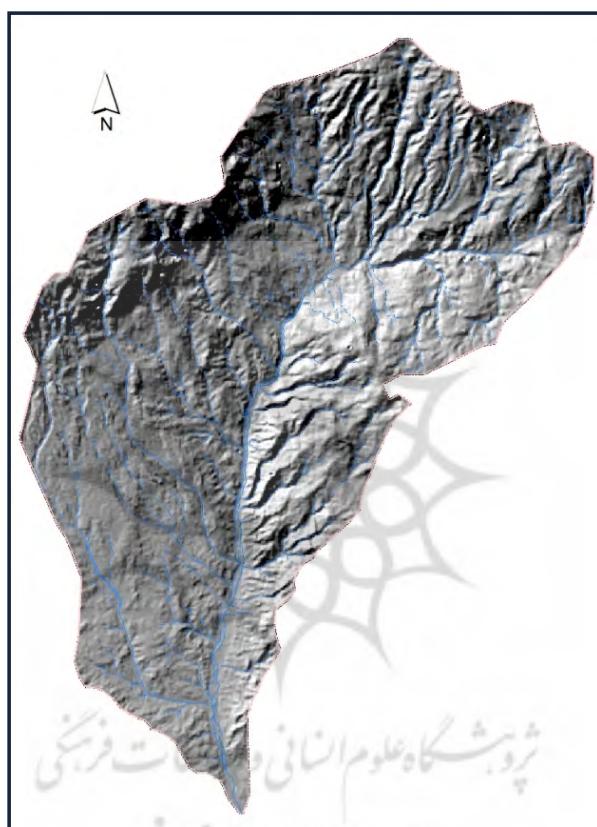
شکل ۲. موقعیت حوضه گرمچای در استان آذربایجان شرقی

روش پژوهش

روش اجرای این پژوهش ترکیبی از مدل سازی، عملیات میدانی، تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی و تفسیر استریوویی عکس‌های هوایی بوده است. در این راستا، ابتدا با استفاده از تفسیر استریوویی زوج عکس‌های هوایی مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ به شناسایی انواع زمین‌لغزش‌های موجود در منطقه اقدام شد و نتایج این قسمت از طریق پیمایش صحراوی کنترل و تدقیق شدند. برخی مشخصات مناطق ناپایدار دامنه‌ای، مانند ویژگی‌های هندسی (طول، عرض و مساحت) و ویژگی‌های ریخت‌شناسی دامنه‌های لغزشی (تحدب و تعقر) در این مرحله انجام گرفت. سپس اقدام به تهیه نقشه توزیع مکانی زمین‌لغزش‌های شناسایی شده در محیط نرم‌افزاری ArcGIS شد.

فرسایش و رسوب ناشی از ناپایداری دامنه‌ای با استفاده مدل فرایندی WEPP مدل‌سازی شد. این کار در مقیاس حوضه‌ای در محیط نرم‌افزار ArcGIS با استفاده از برنامه GeoWEPP انجام گرفت. برای این کار لازم بود تا اجزای مدل، یعنی عواملی که بر وقوع زمین‌لغزش‌ها و میزان بار رسوبی ناشی از آنها تأثیرگذار بودند، به کار گرفته شوند. در ادامه شرح کوتاهی از آماده‌سازی مراحل اجرای مدل آورده شده است:

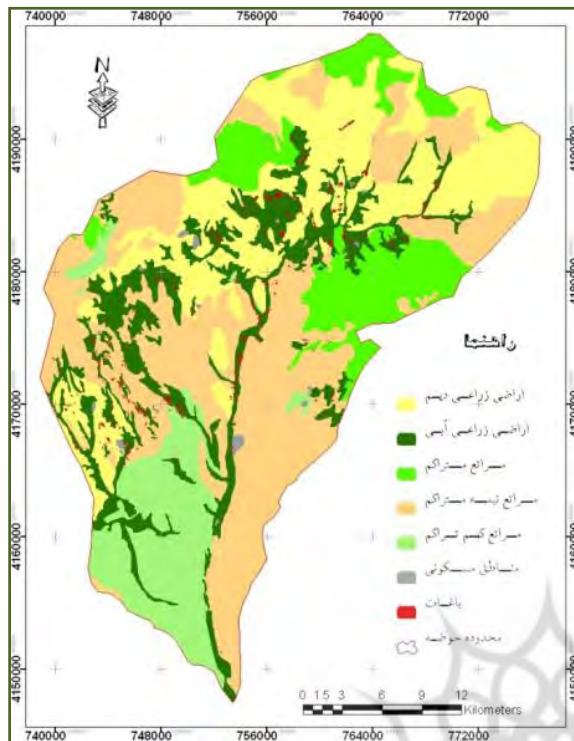
- تهیه مدل رقومی زمین (DEM)^۱: در محیط نرم‌افزاری ArcGIS و با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ سازمان نقشه‌برداری کشور تهیه شده در مرحله بعدی، نقشه رستری مرحله قبل به فرمت ASCII تبدیل شد تا براساس آن برنامه GeoWEPP قادر به تهیه شبکه هیدروگرافی و مدل سایه - روشن^۲ شود (شکل ۳). تعیین محدوده زیرحوضه‌های هر کدام از شبکه هیدروگرافی مورد نظر و تعیین نقاط خروجی حوضه، به صورت خودکار در این مرحله صورت می‌گیرد.

شکل ۳. نقشه سایه - روشن و شبکه هیدروگرافی تهیه شده با استفاده از برنامه GeoWEPP

- تهیه نقشه کاربری اراضی: این لایه اطلاعاتی براساس تفسیر رقومی تصاویر ماهواره‌ای SPOT5 به روش جدید شیء‌گرا^۳ و با استفاده از نرم‌افزار eCognition صورت گرفت. ارزیابی نتایج حاصله براساس مشاهدات میدانی انجام گرفت و اطلاعات این قسمت در قالب داده‌های مدیریتی به محیط WEPP انتقال یافت. این نقشه شامل هفت کلاس کاربری به نام‌های: مناطق زراعی آبی، زراعت دیم، باغات، مرتع مترکم (مرتع با تراکم تاج پوشش گیاهی بیش از ۵۰ درصد)، مرتع نیمه‌مترکم (تاج پوشش گیاهی بین ۲۵-۵۰ درصد)، مرتع کمترکم (تاج پوشش گیاهی کمتر از ۲۵ درصد و عمدهاً گیاهان یک‌ساله) و مناطق مسکونی است (شکل ۴).

1. Digital Elevation Model
2. Hill-shade
3. Object Oriented Method

شکل ۴. نقشه کاربری اراضی حوضه گرمچای میانه

- تهیه نقشه خاک: این نقشه با حفر پروفیل و نمونه‌برداری از خاک و تجزیه و تحلیل آزمایشگاهی روی نمونه‌های خاک به دست آمد و برای هر یک از نمونه‌های خاک، اطلاعاتی مانند بافت خاک، عمق، درصد سنگریزه، درصد رس، درصد مواد عالی، ظرفیت تبادل کاتیونی^۱ (جدول ۱) که ورودی‌های مدل و تأثیرگذار بر میزان فرسایش و رسوب بودند، تعیین شد.

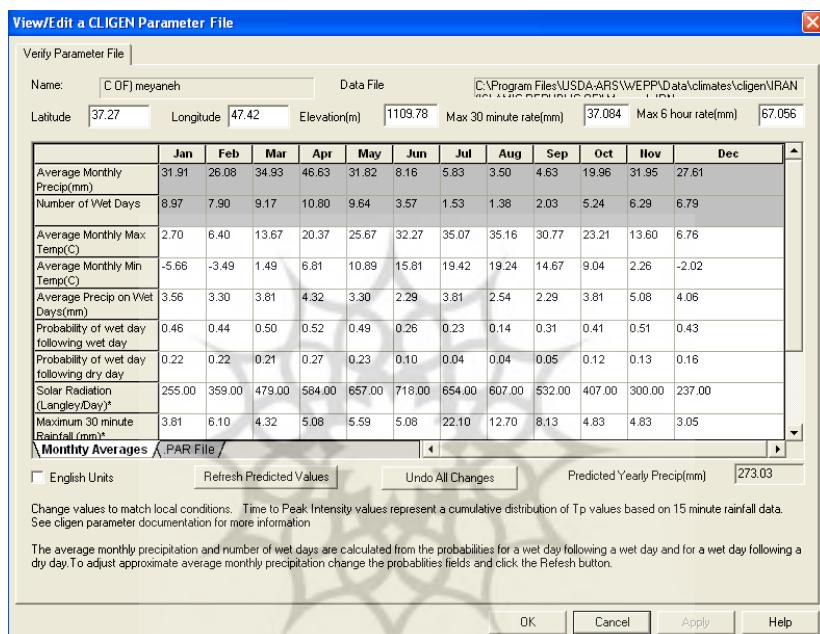
جدول ۱. نمونه‌ای از اطلاعات خاک حوضه گرمچای در محیط WEPP

کلاس	عمق (mm)	درصد شن	درصد رس	درصد مواد آلی	درصد مواد آلی	CEC (meg/100G)	درصد سنگریزه	بافت
۱.۲.۱	کم عمق	۹۸	۲	۰/۰	۰/۰	۲	۷۵ >	Sandy
۳.۳.۱	نیمه عمیق	۹۰	۷	۰/۱	۰/۱	۵	۳۰	Loamy sand
۴.۳.۱	نیمه عمیق	۹۰	۸	۰/۱	۰/۱	۶	۳۰	Loamy sand
۵.۳.۱	نیمه عمیق	۸۶	۱۰	۰/۱	۰/۱	۶	۲۵	Loamy sand
۲.۳.۲	نیمه عمیق	۸۸	۵	۰/۰	۰/۰	۵	۲۰	Loamy sand
۳.۳.۲	نیمه عمیق	۸۸	۵	۰/۰	۰/۰	۵	۲۰	Loamy sand
۱۸.۲	عمیق	۴۰	۳۰	۰/۱	۰/۱	۲۵	۰	Clay Loam
۱.۲۳	عمیق	۳۶	۳۲	۰/۵	۰/۵	۲۵	۰	Clay Loam
۵.۶.۱	نیمه عمیق	۸۶	۱۰	۰/۳	۰/۳	۷	۲۵	Loamy sand
۱۹.۶	عمیق	۳۰	۳۰	۰/۶	۰/۶	۳۵	۰	Clay Loam

کم عمق = $50 < \text{سانتی متر}$; نیمه عمیق = $80 - 50 = \text{سانتی متر}$; عمیق = $> 80 \text{ سانتی متر}$.

• $\text{CEC} = \text{هدایت الکتریکی خاک}$

- اطلاعات اقلیمی: داده‌های روزانه هواشناسی ایستگاه سینوپتیک میانه (۱۹۸۷-۲۰۱۱) در این پژوهش مورد استفاده قرار گرفت. پارامترهای اقلیمی مورد استفاده در مدل WEPP عبارتند از: میانگین بارش، تعداد روزهای بارانی، متوسط بارش در روزهای مرطوب، میانگین حداکثر و حداقل دما و باد. در این مدل از برنامه CLIGEN برای شبیه‌سازی داده‌های اقلیمی و رگبارها در دوره‌های بازگشت مختلف، برای استفاده در فرایند شبیه‌سازی فرسایش و رسوب استفاده می‌شود. براساس اطلاعات هواشناسی ایستگاه میانه، فایل اقلیمی در محیط CLIGEN ایجاد شد (شکل ۵).

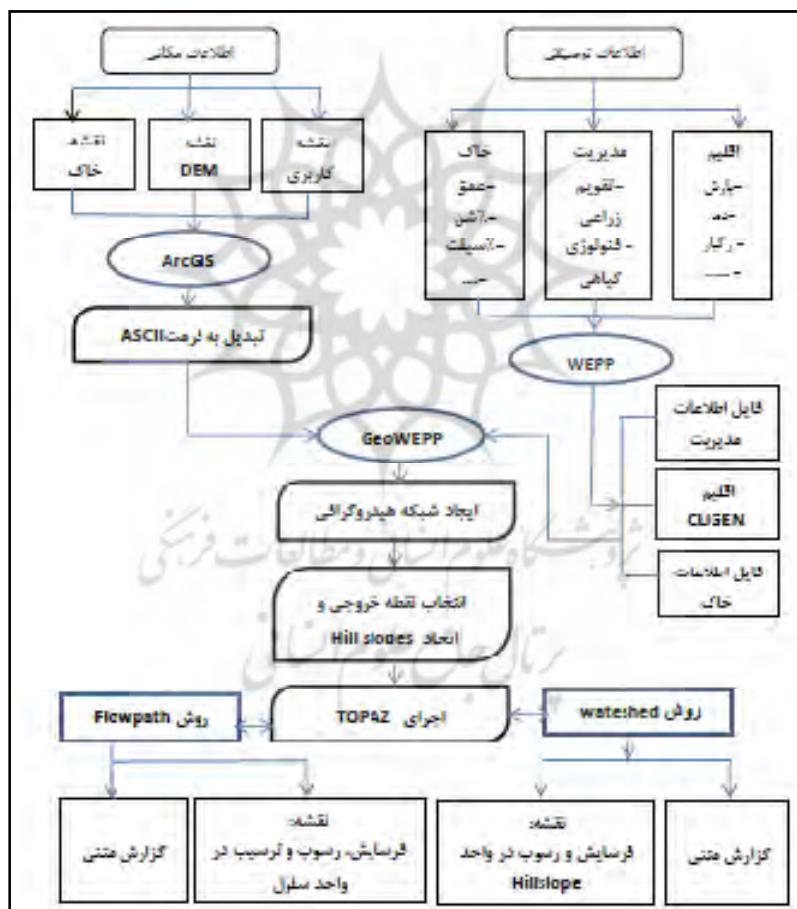

شکل ۵. داده‌های اقلیمی مدل WEPP در محیط برنامه CLIGEN

- برآورد فرسایش و رسوب در مناطق ناپایدار دامنه‌ای: شبیه‌سازی فرسایش و رسوب در مناطقی که زمین‌لغزش‌ها در آنجا از تراکم بالایی برخوردارند، در مقیاس حوضه‌ای با استفاده از برنامه رایانه‌ای GeoWEPP انجام گرفت. در اجرای این مدل، ابتدا لایه‌های اطلاعاتی مانند: مدل رقومی ارتفاعی، اطلاعات کاربری اراضی (در قالب نقشه و اسناد متنی^۱) و اطلاعات خاک منطقه (نقشه و اسناد متنی) در ابتدای اجرای آن به برنامه معرفی می‌شوند. در مرحله بعد، برخی پارامترها مانند، جهت جريان^۲، جریانات تجمعی^۳، حداقل مساحت مورد نیاز برای تعیین زیرحوضه (CSA)^۴ و حداقل طول مورد نیاز برای ایجاد آبراهه (MSCL)^۵ از روی مدل رقومی ارتفاعی استخراج شده تا براساس آن شبکه هیدروگرافی منطقه ایجاد شود (شکل ۳). با تعیین نقطه خروجی حوضه^۶، برنامه واحدهای کاری را براساس هر آبراهه مشخص خواهد کرد. بدین صورت که در مدل WEPP برای

1. Text
2. Flow direction
3. Flow Accumulation
4. Critical Source Area(CSA)
5. Minimum Source Channel Length(MSCL)
6. Outlet

هر آبراهه سه واحدکاری به نام دامنه شیب^۱ (دامنه سمت راست آبراهه، دامنه سمت چپ آبراهه و مناطق بالادست آن) تعیین خواهد شد و برای هر کدام از آنها شماره‌ای اختصاص داده می‌شود که در مراحل بعدی، محاسبه و ارائه نتایج شبیه‌سازی فرسایش و رسوب، براساس همین شماره‌ها خواهد بود. آخرین مرحله مورد نیاز برای شبیه‌سازی با استفاده از برنامه TOPAZ خواهد بود. این برنامه برای هر دامنه شیب، نوع کاربری اراضی، خصوصیات خاک و مقدار بارش همراه با مورفولوژی دامنه مانند شیب، طول دامنه و شکل آن را تشخیص داده و براساس آنها مدل فرسایش‌پذیری شیاری^۲، فرسایش‌پذیری بین شیاری^۳، مقادیر تنش بحرانی^۴ هدایت الکتریکی مؤثر^۵ را در سطح هر دامنه شیب محاسبه کرده و نتایج محاسبات را هم به صورت نقشه و هم در فرمت متند برای هر شبیه‌سازی ارائه خواهد کرد. در این مدل، امکان شبیه‌سازی برای چندین سال و همچنین محاسبه دوره‌های بازگشت امکان‌پذیر نیز وجود دارد (شکل ۶).

شکل ۶. فلوچارت فرایند شبیه‌سازی در محیط برنامه GeoWEPP

- بررسی ارتباط بین بار رسوبی و سطوح گسیخته‌شده دامنه‌ای از طریق ارائه مدل رگرسیونی.

1. Hillslope
2. Rill Erodibility
3. Interrill erodibility
4. Critical Shear
5. Effective Hydr Conductivity

یافته‌های پژوهش

نتایج تفسیر استریوی عکس‌های هوایی نشان داد که دامنه‌های محدوده حوضه گرمچای میانه، یک منطقه کاملاً ناپایدار بوده و از این طریق، تعداد ۱۳۰ منطقه لغزشی در منطقه شناسایی شد (شکل ۷)؛ به‌طوری که طی مشاهدات میدانی نیز مشخص شد زمین‌لغزش‌های زیادی در منطقه مورد مطالعه رخ داده است. همان‌گونه که از شکل ۷ نیز پیداست، اکثر پهنه‌های لغزشی در مجاورت شبکه زهکشی منطقه در بالادست آنها واقع شده است؛ به‌گونه‌ای که پنج‌جای بیش از ۷۰ درصد زمین‌لغزش‌های منطقه، در مجاورت مسیل‌ها قرار گرفته‌اند. در بسیاری از دامنه‌ها زون‌های لغزشی کاملاً آشکار است و عموماً چندین لغزش منفرد و ترکیبی در یک دامنه مشاهده می‌شود.

از سوی دیگر، با توجه به همپوشانی نقشه پراکنش زمین‌لغزش‌ها با نقشه‌های خاک و درصد شیب، مشخص شد که اولاً قسمت عمده لغزش‌های حوضه در شیب‌های نسبتاً نند مشرف بر مسیل‌ها واقع شده‌اند (جدول ۲)؛ به‌طوری که حدود ۶۰ درصد زمین‌لغزش‌های حوضه در شیب‌های ۱۲–۳۰ درصد رخ داده‌اند. همین امر تسریع در انتقال هرچه بیشتر مواد زون گسیخته‌شده را به‌همراه جریانات سطحی روی دامنه فراهم می‌کند. مدل WEPP را براساس همین ویژگی فیزیکی حوضه در محاسبه و شبیه‌سازی مقادیر فرسایش و رسوب در سطح دامنه‌ها به‌کار گرفتیم تا تأثیر آن را به‌همراه سایر پارامترهای تأثیرگذار در فرسایش و رسوب، مانند کاربری اراضی، بارش، خصوصیات فرسایش‌پذیری خاک و مورفومتری دامنه‌ها در برآورد بار رسوبی مسیل‌های مجاور مناطق زمین‌لغزش‌ها نشان دهیم.

جدول ۲. تراکم زمین‌لغزش‌ها در ارتباط با درصد شیب

کلاس شیب	درصد پوشش زمین‌لغزش
۰–۲	۰/۳
۲–۵	۱/۱۹
۵–۸	۶/۹۰
۸–۱۲	۱۴/۰۸
۱۲–۲۰	۳۵/۹۰
۲۰–۳۰	۲۴/۵۶
۳۰–۶۰	۱۷/۰
بزرگتر از ۶۰	۰/۰۵

ثانیاً حدود ۸۶ درصد پراکنش زمین‌لغزش‌ها، منطبق با خاک‌های با عمق کمتر از ۱ متر بوده است که این خاک‌ها در روش خاک‌شناسی USDA در کلاس‌های Lithic (۲۲/۵ درصد) و Shallow (۶۳/۵ درصد) قرار می‌گیرند. به‌گفته دیگر، زمین‌لغزش‌های منطقه بیشتر از نوع زمین‌لغزش‌های کم‌عمق^۱ و اریزه‌ای^۲ براساس طبقه‌بندی وارنز (۱۹۸۴) بوده و

1. Shallow landslide

2. Debris

همچنانکه مشخص است، واریزه‌ها بسته به میزان رطوبت آن، در دو نوع جریانات واریزه‌ای^۱ (در داخل مسیل‌ها همراه با آب) و لغزش‌های واریزه‌ای^۲ (در سطح دامنه‌ها با رطوبت کمتر) هستند و این دو نوع، در جریان بازدیدهای صحرایی به‌وفور در منطقه مشاهده شده است. با توجه به موارد گفته شده، مشخص می‌شود که سطح دامنه‌های منطقه که تراکم لغزشی بالایی دارد، از پتانسیل بالای فرسایش‌پذیری و تولید رسوب نیز برخوردار است. به همین دلیل با فرض مسلم در وجود ارتباط و همبستگی عامل بار رسوبی منطقه با پهنه‌های گسیخته‌شده لغزشی، مبنی بر اینکه عوامل مؤثر در رسوب‌دهی واحدهای هیدرولوژیکی به نحوی در ناپایداری شبیه‌ها نیز مؤثرند، شبیه‌سازی فرسایش، رسوب و تنهشست ناشی از ناپایداری دامنه‌ای در محیط نرمافزاری GeoWEPP با در نظر گرفتن مورفولوژی دامنه، درصد شبیب، پوشش گیاهی، بافت خاک و بارش، برای زیرحوضه‌های حاوی مناطق لغزشی صورت گرفت، ولی از آنجا که امکان بحث و ارائه نتایج همه آنها در این مقاله محدود نیست، در این بخش برای نمونه فقط نتایج به دست آمده از یک زیرحوضه ارائه شده است.

زیرحوضه انتخابی اوین نام دارد که موقعیت آن در شکل ۷ نشان داده شده است. در این ناحیه، درصد گسیختگی ناشی از رانش زمین حدود ۶ درصد بوده و تعداد ۱۵ واحد لغزشی در آن شناسایی شده است که عمدتاً در مجاورت مسیل‌ها قرار گرفته‌اند. نتایج شبیه‌سازی مدل در این واحد هیدرولوژیکی در شکل ۸ ارائه شده است. یافته‌های این پژوهش نشان داد که تطابق مکانی خوبی بین مناطق لغزشی مشاهده شده با مناطق بحرانی، از نظر فرسایش وجود دارد و همان‌گونه که از شکل ۸ نیز می‌توان استنباط کرد، قسمت عمده لغزش‌های لغزشی مشاهده شده در مناطقی واقع شده‌اند که در آن بار رسوبی بیشتر از ۴ تن در هکتار شبیه‌سازی شده و این امر نشان‌دهنده همبستگی بالای مناطق گسیختگی دامنه‌ای با بار رسوبی رودخانه در منطقه است. نتایج شبیه‌سازی مدل، متوسط سالانه تلفات خاک درسطح این زیرحوضه را ۴۰۴۶۴ تن در سال نشان می‌دهد، در حالی که این میزان در شبکه زهکشی داخل محدوده ۹۴۱۹ تن در سال محاسبه شده است. به بیان دیگر، فقط ۲۳ درصد از مجموع تلفات خاک توانسته‌اند در قالب رسوب وارد سیستم زهکشی منطقه شوند. متوسط سالانه بار رسوبی در نقطه خروجی منطقه مورد نظر برابر با ۸۸۹۱ تن در سال برآورد شده که بر اساس این ارقام، متوسط سالانه تحويل رسوب در واحد سطح حوضه در محدوده مورد نظر برابر با ۱/۸ تن در هکتار در سال و نسبت تحويل رسوب برای محدوده مورد نظر ۱/۸۷٪ محاسبه شده است.

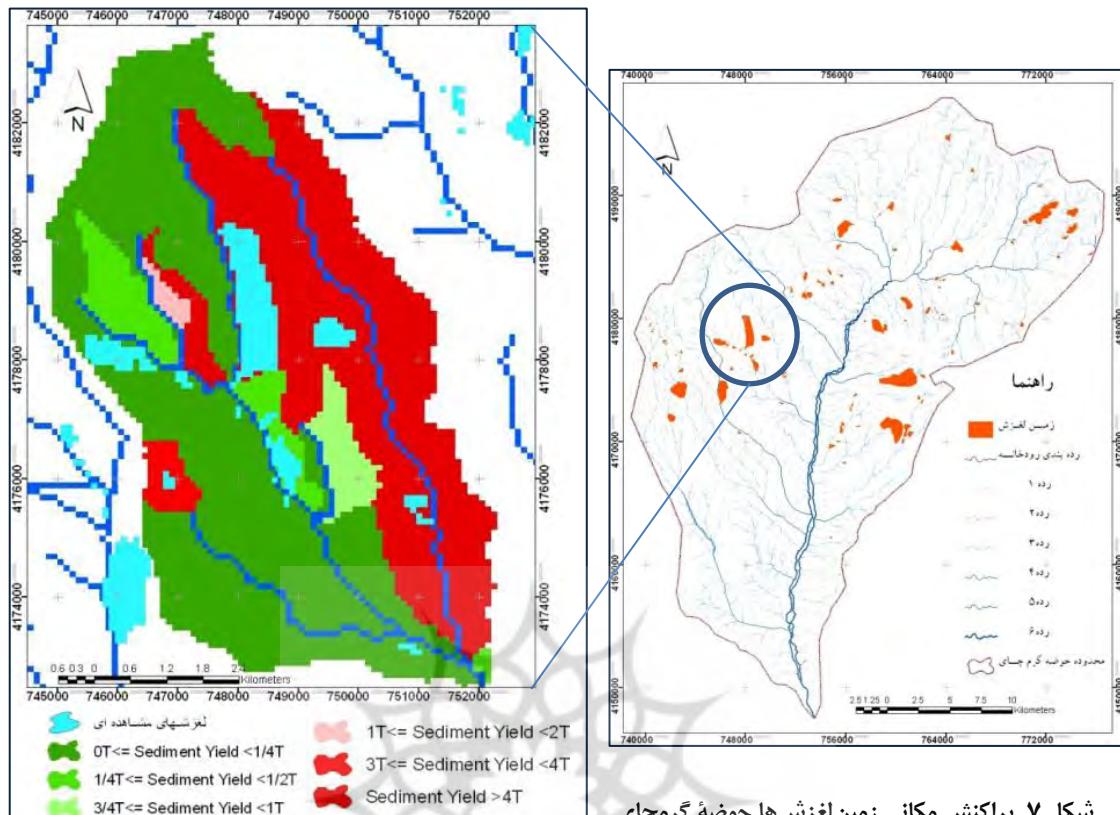
ارتباط بین رسوب‌دهی و سطوح گسیخته‌شده در مناطقی که حاوی نقاط لغزشی متعددی بوده از طریق ایجاد رابطه همبستگی بین آن دو صورت گرفت. نتیجه به دست آمده بیانگر وجود یک رابطه رگرسیونی با درجه همبستگی بسیار خوب بین عامل بار رسوبی (y) با سطوح دارای گسیختگی لغزشی (x) در حوضه گرمچای میانه است (شکل ۹). معادله عددی این ارتباط به صورت زیر است.

$$y = 1/7994x + 735/73$$

$$R^2 = 0.71$$

1. Debris flow

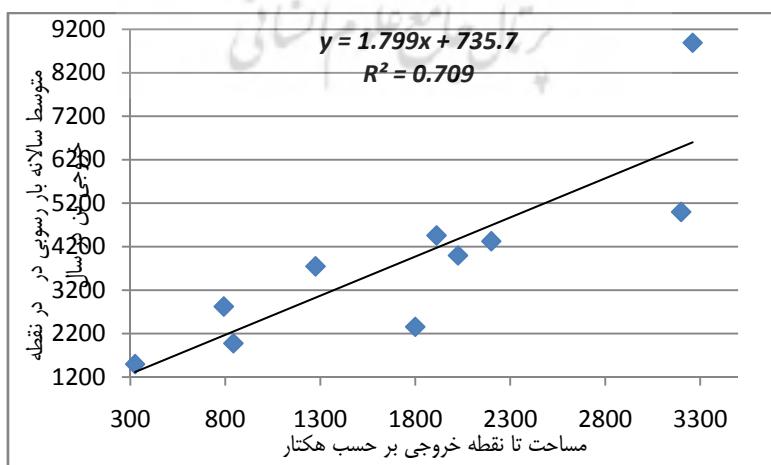
2. Debris slide

شکل ۷. پرائشن مکانی زمین لغزش‌ها حوضه گرمچای

شکل ۸. شبیه‌سازی بار رسوی ناشی از وقوع لغزش

مقدار ضریب تبیین^۱ در این رابطه ۰/۷۱ محاسبه شد که از لحاظ آماری برای یک مدل رگرسیونی دو متغیره مطلوب بوده و بیانگر درصد وابستگی قابل توجه در رسوبدی حوضه گرمچای به حرکات توهدای است.

شکل ۹. نمودار رابطه همبستگی بین سطوح گسیخته با بار رسوی آن در حوضه گرمچای میانه

بحث و نتیجه‌گیری

در این پژوهش، تأثیر حرکات توده‌ای در بار رسوبی حوضه گرمچای با به کارگیری مدل فرایندی WEPP صورت گرفت و از آنجایی که توزیع مکانی فرسایش و رسوب در ارتباط با نقاط لغزشی مد نظر بود، از برنامه رایانه‌ای GeoWEPP در محیط نرم‌افزاری ArcGIS9.3 استفاده شد. نتایج محاسبات فرسایش و رسوب با وجود ارزیابی کیفی آن، منطقی به نظر می‌رسند. این گونه مطالعات در گذشته از طریق محاسبه مورفومتری لغزش‌ها (روستایی، ۱۳۷۹)، اجرای مدل تجربی PSIAC و ارائه مدل رگرسیونی چندمتغیره بین مساحت و مقادیر رسوب نقاط لغزشی (شریعت جعفری، ۱۳۸۴؛ امیدوار و کاویان، ۱۳۸۹)، محاسبه ابعاد لغزش‌ها و برآورد حجم مواد گسیخته شده (گازوئی و همکاران، ۲۰۰۹) انجام می‌شد، ولی این دست مطالعات معمولاً نه تنها زمان بر هستند، بلکه مستلزم صرف هزینه زیادی نیز خواهند بود. ضمن آنکه در هیچ یک از این روش‌ها مشخص نشده که چه مقدار از مواد جابه‌جا شده در سطح دامنه‌ها بر اثر حرکات توده‌ای وارد سیستم زهکشی شده‌اند و چه مقدار از آن، همچنان در سطح دامنه‌ها در قالب مواد نهشته شده باقی مانده است؟ بنابراین امروزه مدل‌سازی یکپارچه احتمال وقوع زمین‌لغزش‌ها و تأثیر آن بر بار رسوبی شبکه رودخانه‌ای، به‌ویژه برای مناطق فاقد اطلاعات رسوبات مشاهده‌ای رایج شده است. در همین زمینه، مدل فرایندی WEPP قابلیت شبیه‌سازی فرسایش و رسوب در سطح دامنه‌ها را داشته و تنها مدلی است که همزمان امکان محاسبه حجم و توزیع مکانی رسوبات نهشته شده در سطح دامنه‌ها را نیز دارد. آچاریا (۲۰۱۱) از مدل فرایندی WEPP برای محاسبه بار رسوبی مناطق لغزشی در نیوزلند استفاده کرد و از طریق مقایسه نتایج شبیه‌سازی شده GeoWEPP با نتایج آزمایشگاهی وقوع لغزش و رسوبات ناشی از آن، نتیجه گرفت که تطبیق مناسبی بین مقادیر رسوب مشاهده‌ای و محاسبه شده توسط مدل یاد شده وجود دارد. روش مورد استفاده در این پژوهش برای نخستین بار است که در سطح کشور انجام شده است. با توجه به نبود داده‌های رسوب مشاهده‌ای و عدم امکان مقایسه مقادیر شبیه‌سازی شده فرسایش و رسوب توسط مدل GeoWEPP در حوضه گرمچای، پیشنهاد می‌شود که در مطالعات مشابه در مناطقی با امکان دسترسی به داده‌های واقعی رسوب کارایی این مدل بیشتر مورد ارزیابی قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

این پژوهش برگرفته از رساله دکترای رشتۀ ژئومورفولوژی دانشگاه تبریز بوده است که با همکاری و حمایت مالی سازمان آب منطقه‌ای استان آذربایجان شرقی انجام گرفت و برخی اطلاعات لازم از اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری و همچنین مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مرکز تبریز تهیه شده است. بدین وسیله از همه مسئولان و کارشناسان محترم این اداره‌ها و سازمان‌ها تشکر و قدردانی می‌شود.

منابع

Acharya, G., 2011, **Analysing the Interactions between Water-induced Soil Erosion and Shallow Landslides**, Ph.D. Thesis, Department of Civil and Natural Resources Engineering University of Canterbury.

- Bathurst, J.C., Bovolo, C.I., Cisneros, F., 2010, **Modelling the Effect of Forest Cover on Shallow Landslides at the River Basin Scale**, Ecological Engineering, Vol. 36, No. 3, PP. 317–327.
- Benda, L., Hassan, M.A., Church, M., May, C.L., 2005, **Geomorphology of Steepland Headwaters: the Transition from Hillslopes and Channels**, Journal of the American Water Resources Association, Vol. 41, No.4, PP. 835–851.
- Burton, A., Bathurst, J.C., 1998, **Physically Based Modelling of Shallow Landslide Sediment Yield at a Catchment Scale**, Environmental Geology, Vol. 35, No. 2-3, PP. 89-99.
- Corominas, J., 2001, **Landslides and Climate**, in: the Proceedings of the 8th International Symposium on Landslides, Cardiff, UK.
- Fathi, M., 2011, **Landslide Hazard Zonation Based on AHP Method (Case Study: Garm Cahy Basin Mianeh)**, MSc thesis, Physical Geography Department, Tabriz University, Tabriz, Iran.
- Guzzetti, F., Ardizzone, F., Cardinali, M., Rossi, M., Valigi, D., 2009, **Landslide Volumes and Landslide Mobilization Rates in Umbria, Central Italy**, Earth and Planetary Science Letters, Vol. 279, No. 3-4, PP. 222–229.
- Hsu, S. M, Wen, H. Y., Chen, N. C., Hsu, S. Y. and Chi, S., 2012, **Using an Integrated Method to Estimate Watershed Sediment Yieldduring Heavy Rain Period: a Case Study in Hualien County, Taiwan**, Natural Hazards and Earth System Sciences, Vol. 12, No. 6, PP. 1949–1960.
- Hunter, G., Fell, R., 2003, **Travel Distance Angle for “Rapid” Landslides in Constructed and Natural Soil Slopes**, Canadian Geotechnical Journal, Vol. 40, No. 6, PP. 1123-1141.
- Iverson, R.M., Reid, M.E., Iverson, N.R., LaHusen, R.G., Logan, M., Mann, J.E., Brien, D.L., 2000, **Acute Sensitivity of Landslide Rates to Initial Soil Porosity**, Science, Vol. 290, No.5491, PP. 513-516.
- Iverson, R.M., Reid, M.E., LaHusen, R.G., 1997, **Debris-Flow Mobilization from Landslides**, Annual Review of Earth Planetary Sciences, Vol. 25, PP. 85-138.
- Johnson, A.C., Swanston, D.N., McGee, K.E., 2000, **Landslide Initiation, Runout, and Deposition within Clearcuts and Old-growth Forests of Alaska**, Journal of the American Water Resources Association, Vol. 36, No. 1, PP. 17-30.
- Korup, O., McSaveney, M.J., Davies, T.R.H., 2004, **Sediment Generation and Delivery from Large Historic Landslides in the Southern Alps, New Zealand**, Geomorphology, Vol.61, No. 1-2, PP. 189-207.
- Lourenco, S.D.N., Sassa, K., Fukuoka, H., 2006, **Failure Process and Hydrologic Response of a Two Layer Physical Model: Implications for Rainfall-Induced Landslides**, Geomorphology, Vol. 73, No. 1-2, PP. 115-130.
- Malet, J.P., Laigle, D., Remaître, A., Maquaire, O., 2005, **Triggering Conditions and Mobility of Debris Flows Associated to Complex Earthflows**, Geomorphology, Vol. 66, No. 1-4, PP. 215-235.
- Olivares, L., Damiano, E., 2007, **Postfailure Mechanics of Landslides: Laboratory Investigation of Flowslides in Pyroclastic Soils**, Journal of Geotechnical and Geoenvironmental Engineering, Vol. 133, No. 1, PP. 51-62.

- Omidvar, E., and Kavian, A., 2011, **Landslide Volume Estimation Based on Landslide Area in a Regional Scale (Case Study: Mazandaran Province)**, Journal of Natural Environmental, Iranian Journal of Natural Resources, Vol. 63, No. 4, PP. 439-455.
- Roostaei, Sh., 1989, **A Research on Landslide Dynamics those Occurrence Causes by Morphometric Method in Ahar Chay Basin**, Ph.D. Thesis, Physical Geography Department, Tabriz University, Tabriz.
- Schwab, M., Rieke-Zapp, D., Schneider, H., Liniger, M., Schlunegger, F., 2008, **Landsliding and Sediment Flux in the Central Swiss Alps: a Photogrammetric Study of the Schimbrig Landslide, Entlebuch**, Geomorphology, Vol. 97, No. 3-4, PP. 392-406.
- Schuerch, P., Densmore, A.L., Mc Ardell, B.W., Molnar, P., 2006, **The Influence of Landsliding on Sediment Supply and Channel Change in a Steep Mountain Catchment**. Geomorphology, Vol.78, No. 3-4, PP. 222-235.
- Shariat Jafari, M. and Ghayomian, J., 2004, **Relationship between Slope Failure and Sediment Yield in Central Talegan Watershed**, Earth Science Publication, 57, www.ngdir.ir.
- Varnes, D., 1984, **Landslide Hazard Zonation: a Review of Principles and Practice**, Paris' UNESCO.
- Wang, G., Sassa, K., 2003, **Pore-Pressure Generation and Movement of Rainfall-Induced Landslides: Effects of Grain Size and Fine-Particle Content**, Engineering Geology, Vol. 69, No.1-2, PP. 109-125.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی